

ՏԱՍՆՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:

Օտարաբարակացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Мелк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Անմիտ մեղադրանքը:—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Բագուցի: Նամակ Նուխուց: Նամակ Խմբագրին: Ներքին լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Անգլիա: Նամակ Թիֆլիսից: Արտաքին լուրեր:—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ:—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ:—ՊԱՏԱՐԱՆՆԵՐ:—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ԱՆՄԻՏ ՄԵԳԱՌԱՆՔ

Մեր խաւարատէր մամուլը շարունակում է մեզ դէմ իր անմիտ մեղադրանքները: Նա հաւատացնում է որ ամենալաւ ապացոյցը որ «Մշակը» բողոքականութեան պրօպագանդայով է զբաղված այն է, որ մենք չենք զգուշացնում մեր լրագրի մէջ պ. Արքա-հայր Սմիթսոնեանի գործունէութիւնը:

Դրանից աւելի անմիտ բան չէր կարող ասել խաւարատէր մամուլը: Մենք ի՞նչ իրաւունք կամ ոյժ ունենք սրան կամ նրան զգուշացնել: Մենք նոյնքան չենք կարող զգուշացնել Սմիթսոնեանի գործունէութիւնը, որքան մի հայ կաթօլիկներ, և այն:

Բայց ամենալաւ ապացոյց որ մենք անտարբեր ենք դէպի ամեն կրօնները, միայն անտարբեր չենք դէպի ընդհանուր, բարոյական, յաւիտենական ուսմունքը քրիստոնէութեան, այն է որ մենք առաջինն էինք, որ հրահրեցինք հայ-լուսաւորչականներին կազմել մի միասնական արական լուսաւորչական ընկերութիւն:

Մեր պրիւնցիպն է մտաւոր ազատութիւնը. թող ամեն մարդ իրաւունք ունենայ իր մտքերը յայտնել, քարոզել: Կռակեցէք, մարտնչեցէք, մաքառեցէք այն մտքի դէմ, որին հակառակ էք: Մտքերի միմեանց շփու-մից միայն լոյս է ծագում:

Ամիրխանեան, կամ մի այլ որ, մեր ստորագրեալը չէ, որ մենք կարողանայինք նրան հրամայել: Շատ բան կայ, գուցէ, որ մենք չէինք ուզենայ որ զոյովիւն ունենար, օրինակի համար խաւարատէր մամուլը: Բայց մենք չենք կարող հրամայել որ նա լուռ մնայ և չը շարունակէ իր ֆիւսակար գործունէութիւնը: Նրա դէմ մարտնչել մենք կարող ենք միայն հակառակ մտքեր յայտնելով: Նոյնը ասում էինք մենք ազգին և բողոքականների վերաբերութեամբ. եթէ համոզված էք որ նրանք ֆիւսակար են, կազմեցէք, դուք էլ, մի լուսաւորչական մի-սիօնարական ընկերութիւն, փոխանակ հայ-հայերու ու ապաղիւն կերպով զանգատիլու: Նրանց խորհուրդ էք տալիս հանդիսութիւնը քրիստոնէականներին և քարոզել մահ-մեռականների մէջ, — դուք ինքներդ կազմեցէք մի լուսաւորչական միսիօնարական ընկերութիւն և հայ-մահմադականներին լուսաւորչականութեանը դարձեցէք:

Մեր խաւարատէր մամուլի լռելիքն, ինչպէս ամեն խաւարատէրների, շատ խորագին է: Հարկաւոր ժամանակ նա ջանում է համոզել ընթերցողին որ խեղճ «Մշակը» և նրա խեղճ խմբագիրը իրանք ոչինչ համոզմունք չունեն և այնքան միամիտ են որ միայն խաղաղ են Ամիրխանեանի, կամ մի այլ մարդու ձեռքին, ուրեմն իրանք չը գիտեն ինչ են անում, — իսկ հարկաւոր ժամանակ

աշխատում են մեզ ցոյց տալ որպէս ամբողջ մի ահագին կրօնական պրօպագանդա-յի գիտակցական գլուխ, որից մինչև անգամ կախված է, մի ինչ որ գերբնական ոյժ ունենալով, զսպել, կանգնեցնել, արգելել, փոխել, բնական, հասարակական երեւոյթնե-րի, մեզանից շատ առաջ ծնված մտաւոր շարժման բնական ընթացքը:

Մարդս կարող է միայն այս կամ այն կերպ առաջնորդել այս կամ այն հա-սարակական երեւոյթ, բայց ծնեցնել ստեղծագործել երեւոյթներ նրա ուժից վեր է:

Վերջապէս 1872 թվին երբ մենք սկսեցինք մեր գործունէութիւնը արդէն ամբողջ Անգլիոյկապ հայերի մէջ բողոքականու-թիւնը և կաթօլիկութիւնը տարածված էին: Բողոքականութիւնը արդէն սկսեց տարած-վել մեր մէջ քառասներորդ թաւկաննե-րում, երբ «Մշակը» խմբագիրը դեռ նոր էր ծնվել հեռու հիւսիսում, հայտնութեան կենտրոններից դուրս: Իսկ կաթօլիկութիւնը դրանից էլ շատ առաջ:

Մենք երբ սկսեցինք մեր գործունէու-թիւնը, — քարոզեցինք հաշտութիւն և հրա-ւիրեցինք միայն բոլոր եզած այլակրօն հա-յերին միմեան ազգութեան գաղութարի մէջ, փոխանակ խաւարատէր մամուլի պէս, շա-րունակելու թշնամութիւն և երկպառակու-թիւն նրանց մէջ սերմանելու:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒՅՑ

Յուլիսի 28-ին

Տեղիս յայտնի նաւթագործարանատէր շէնքացի պ. Նօթլի նաւթային գործերը շատ արագ ու յաջող քայլերով են առաջ գնում, այնպէս որ մենք մանր-նաւթագործարանատէրերս այժմս նիւթականապէս անխախտանքով, կամ աւելի պարզ ասած վերին աստիճանի յուսահատ դրութեան մէջ ընկնելու ենք: Նա ամենայն կատարելու-թեամբ իր գործերը մի այնպիսի յարմարութեամբ է տանում, որ մենք նրա հետ մրցել անկարող ենք, և մինչև անգամ «մրցել» խօսքը երազել էլ դժուար է մեզ համար, քանի որ չը կայ մեզնում համաձայնութիւն ու միութիւն: Այս մասին շատ անգամ է խօսվել լրագրութեան մէջ:

Այժմ դիմելով նամակի բուն նպատակին, կա-մենում ենք ընթերցողին ծանօթացնել մեր նաւթականութեան (нефтопромышленность) և նաւթանցուցիչների հետ (нефтопроводники) և երևան հանել սրանց հարստահարիչ գործունէութիւնը և վարմունքը մեր վերաբերութեամբ: Այստեղ չենք յիշում այն նաւթանցուցիչներին և նաւթավաճառ-ներին, որոնք իրանց կարողութեան չափ օգնում են մեզ:

Մենք, մանր-նաւթագործարանատէրերս, որ վե-րին աստիճանի յուսահատ դրութեան մէջ ենք գտնվում, միմյան յոյս ունենք մեր նաւթավա-ճառների և նաւթանցուցիչների մարդատէր խնա-մակալութեան վրայ, որ նրանք կը պահպանեն մեզ ու կը հղան մեր ներկայ և ապագայ փառաբա-ղութիւնը բարեբերու. և վերջապէս նրանք խը-ճալով մեզ նեցուկ կը լինեն մեր գերդաստանի կենսատու: Գլխաւորներին մարդասիրութեան ա-նունով: Բայց մեր յոյսերը ի դերն կան: Նրանք այսօր ամենայն ճարպիկութեամբ ու խաբէրայու-թեամբ ծնում են մեզ: Նրանք այնպէս են քե-թում մեր կաշիքը, որ այդ նկարագրով անկարող է մեր տկար գրիւր:

Օրինակ. մի նաւթավաճառ, որ իր սեփական նաւթանոցից ստանում է օրինակ 4—5 հազար պուդ լաւ 860—865 աստիճանի նաւթ *), նա սկսում է մեզ նաւթագործարանատէրերի ծախել օրինակ 15—20 հազար պուդ, ի նկատի ունենա-լով իր հարեանի վառ 895—905 աստիճանի այն նաւթը, որը յորդ ինքնաբերով (фонтан) մի-լիօն պուդերով ժողոված մի ահագին լճակ է դա-ռել և առետուրի ճգնաժամի պատճառով չա-տերը անկարող են լինում արդիւնահանել այդ բնութեան նուիրած պարզեր և կամ որոնք չեն կատարելագործել իրանց առետուրի չը-ջանը: Վերջապէս թէ թանգ, թէ էժան, մեր նաւթ-նաւթաճառը որ մեզ ծախում է լաւ նաւթ, ինչ քանակութեան, ինչ գումարի և ինչ ժամանակի էլ լինի, խնդրի նոյն գումարին ձեռագաղիւ է վերց-նում մեզնից: Մենք գնողներս ուրախանում ենք թէ յաջողվեց նիսիս և մի և նոյն ժամանակ թե-թե նաւթ գնել, բայց խորամանկ վաճառական-ներն էլ իրանց սրտերումն են ուրախ, թէ վա-ճառեցին այլոց լճակների մաղութը **) փոխարէն լաւ նաւթի: Ի՞նչ այսպէս և թէ այնպէս մենք սկսում ենք մեր գնած նաւթը ստանալ նաւթանցուցիչ-ների երկաթեայ խողովակներով միջոցով և կամ երկաթեալու նաւթակապողներով միջոցով **):

Մենք ստանում ենք 860—865 աստիճանի նաւթը, 5—10 օր յետոյ կամայ—կամայ 865 աստի-ճանից նաւթը բարձրանում է 875—895 և յան-կարճ նայում ենք որ 905 աստիճանի է բարձրա-ցել վաճառականի գողիւնի նաւթի ծանրութիւնը: Հիմա նայելով նաւթի այդ տեսակ օքսիդացի-ծանրութեանը, մենք ամենայն արագութեամբ ներկայանում ենք նաւթավաճառին և ինչպէս ենք, աղաղակում ենք մի գործի իսկ դրութիւնը, բացատ-րում ենք մեր կարեւորութեան բուն աղբիւրները: Բայց ի՞նչու է անցնում մեր բոլոր աղբիւրաւոր-մեր բոլոր հառաչանքը ոչ մի արձագանք չէ գըտ-նում նրանց սրտերի մէջ, ընդհակառակը նրանք մի տեսակ չար հայացքով ձեռները մեկնում են դէպի իրանց կանտորայի սեղանը, իրանց սեփա-կան այն թիթիկ նաւթի «օրինակը» վեր առնելու, որը սկզբում ցոյց էին տուել մեզ և ասում են «այ նայիր դրադուրսին, մենք մի տեսակ նաւթ ունենք...» բայց մեր նիւթամոյլ նաւթավաճառ-ները յիշատակված լճակների նաւթը մի չնչին փողով գնում են և խառնելով իրանց թիթիկ նաւթին, այնպէս բարձրում են մեր անգոր մէջքին:

Մէկ էլ եթէ նաւթի պահանջը աւելանում է, այն ժամանակ մեր պայմանախօսութեան համե-մատ մեր օրեկան պահանջը չեն լրացնում մեզ: Օրինակ, խօսած ենք օրեկան 15—20 հազար պուդ ստանալու, մեզ տալիս են օրեկան 6—8 հազար պուդ, աւելորդ պուդերը վաճառում են այն մարդկանց, որոնք պուդին 1/2—1 կոպ. աւե-լի են վճարում մեզնից: Չը նայելով որ մի կող-մից լճակների նաւթի անպիտանութիւնից չենք կարողացել նաւթը իր ժամանակին ընդունել ու ծառայացնել մեր գործարանում, և միւս կողմից էլ իսկ ինքը, բարեխիղճ վաճառականը իր մոլի լաճերի պատճառով նաւթը չէ տուել մեզ, սա-կայն յանկարծ նայում ենք, որ մեր նրանց տուած ձեռագաղիւր (որի ժամանակ լրանում է), կամ

*) Կերօսին պատրաստելու համար նաւթի ծան-րութիւնը—աստիճանը (градусы) ինքնան թիթիկ լինի, նոյնքան օդաւելու է մեզ համար: Օրինակ լաւ նաւթը 860—865 աստիճանի է լինում (հաշ-վելով ֆերուսիւնը 140° ստանում ենք շատ զոհացուցիչ 0°—խառակ կերօսին 37—40°):

**) Հում նաւթը մնալով քանի մի շարաթ բաց օդում չքանում է նորա գաղը—այն թիթիկ հեղանիւթը, որոնցից գոյանում է կերօսինը, ուս-տի մենք նրան հաշուած ենք իբրև մնացորդ, մա-ղութ, որ լինում է 895—905 աստիճանի և կո-չում ենք, լճակին նաւթ (озерная нефть) սրա-նից ստանում ենք կերօսին միայն 15—18°):

***) Մեզանից 80% հաղու թէ ստանում ենք նաւթը երկաթեալու նաւթակապողներով միջո-ցով. ինչու, այդ մասին կը հաղորդենք մի ուրիշ անգամ:

նօտարիտսի մօտ է բողոքվում անպատեւելով մեր վարկը այլ արհեստի վաճառականաց մօտ, և կամ ուղղվում է հաշտարար դատարի դիմա-տունը, պահանջելով պարտավորանքի փողը լի-ովին:

Նաւթանցուցիչները (нефтопроводники) որոնք «Բալխան» անունոված նաւթանցուցիչներից մինչև «Սև քաղաք» (Черный город) անուն-ված նաւթագործարանատէրը շարադասել են 4—6 դիւմ լայնութեան երկաթեայ խողովակներ, չո-գեկաթեայի չոգիի միջոցով թափում են Բա-լխանուց նաւթը (գիշեր ու ցերեկ 25—40 հազար պուդ ամեն մի շարադասված խողովակ-ների միջոցով) ուղղակի նաւթագործարանների առաջանները (резервуары) Սև քաղաքում:

Մենք երբ որ գնում ենք նաւթավաճառից նաւթը, նրանից ստանում ենք տոմսակ (ак-ции), նոյն տոմսակ տանելով այս կամ այն նաւթանցուցիչների կանտորան, խնդրում ենք որ մեր գնած նաւթը (Բալխանից) իրանց խող-վակներով միջոցով թափեն մեր գործարանը և կանխիկ ստանան իրանց վարձը: Եւ: Նոքա ա-ռաջ մի տեսակ նաւթ անելով մեզ պատասխա-նում են, թէ մենք էլ աւել ժամանակ չունենք մեր խողովակների միջոցով ուրիշին նաւթը հա-սուցանել, որովհետեւ մենք մեր խողովակի ոյժի հաւատարմութիւնը արդէն պայմանախօսել ենք այլոց հետ, կամ ասում են թէ՛ մենք նաւթ ունենք, եթէ կամենաք մեր նաւթը առեք ու այն-պէս հասուցանենք, թափենք ձեր գործարանը: Բայց այդ բարեխիղճ պարտները մի այնպիսի պայման են առաջարկում մեզ, որ բոլորովին տարբեր է լինում մեր ամենատարրական պա-հանջներից: Վերջապէս թէ՛ մեր գնած նաւթն են ընդունում, թէ՛ իրանց նաւթն են բարձրում մեր մէջքին (մաղանդայից 1/2—1 կոպեկ աւել) վեր-ջացնում ենք մեր երկար ու բարակ խօսակցու-թիւնները հետեւալ կերպով:

Օրինակ. նա 30 հազար պուդ նաւթով պար-տավորում է թափել (մի գործարան) 1 ամսում, օրեկան 1,000 պուդ և մի և նոյն ժամանակ 30 հազար պուդի խողովակի վարձը ստանում է կան-խիկ: Համաձայն մեր պայմանախօսութեան, նա սկսում է կատարել ճշդ—օրեկան հասուցանել 1,000 պուդը ուղիւ: Բայց այդ տեսակ ճշդու-թիւնը չէ շարունակվում. 5—6 օրից յետոյ նա-յում են որ էլ նաւթ չէ հասուցանում և կամ օրե-կան հասուցանում է 3—4 հարիւր պուդ: Այս դէպքում գնում ենք վիշտերս կուռ նրա կան-տորան և յայտնում ենք մեր անբաւականութիւնը: Նա, ինքնատէր վաճառականը, արդէն երազել է որ մենք պիտի գանք իր մօտ և պիտի բողոքենք մեր գործարանի մէջ պարագլուխի դադարման մասին, ուստի նա վաղորդ շարադրում է մի կեղծ հեռագիր և այնպէս ուղարկում է Բալխա-նը իր այնտեղի կառավարչին, որ նա էլ յայտ-նի քաղաքի կանտորային—նաւթ չը թափելու պատճառ: Կեղծ հեռագրի բովանդակութիւն էլ լինում է հետեւալը, «Հոգեկաթեայի, նաւթա-հանի (насосы) կամ խողովակների փնայվելու պատճառով նաւթի թափելը պիտի յետաձգվի 3—5 օր»: Այդ վաճառականը երբ մեզ տեսնում է իր կանտորայում թէ չէ—խնդրի հասկանում է մեր մտադրութիւնը, վերցնում է սեղանի վրայից յիշատակված կեղծ հեռագիրը ու այնպէս ուղղում է դէպի մեզ առանց մի բառ անգամ խօսելու: Մենք էլ միամտաբար երբ կարողում ենք ազնիւ վաճառականի հեռագիրը թէ չէ—լուռ ու մունջ, ստանց մի խօսք անգամ արտասանելու վերա-դառնում ենք մեր գործարանը: Բայց չը մոռա-նանք յիշելու որ ամեն մի նաւթանցուցիչ իր խո-ղովակի մէկ ձիւղ տարել է մինչև ծովի ափ, ուր և այնտեղ էլ դիւստորապէս թափում է նաւթը թէ առաքատաւանների և թէ շողեռների մէջ:

Հիմա ինչ ենք տեսնում.—2—3 օրից յետոյ լցվում է այս կամ այն մարդի նաւթ նաւթով. ինչու. որովհետեւ նաւթարար չապում է շուտ

աւելնողը մեծ է 1/2—1 կոպէկ աւել է վրէժարում պտղին: Կամ Բալթիանի լճակների նաւթը գնել է մի չնչին փողով նաւթաւաճառներից և այժմ թափում է նաւերը փոխանակ մագուլթի (нефтяной остаток): Հէնց որ տեսնում ենք, որ այս ինչ վաճառականի խողովակներով է լցվել այս կամ այն նաւը, մենք անմիջապէս վազում ենք ագիւ վաճառականի կամ սօրան: Բայց ինչ ենք տեսնում. պարոնը կամ թագմուկ է իր տան մէջ (ծառան պատասխանում է թէ աղան տանը չէ) կամ բարեբաղդար պատահելուց էլ աչքերը գետնին դարձնելով հերքում է թէ իր շոգեկաթնան չէ բանում և ոչ մի նաւարարի նաւթ չէ ծախելու. կարելի է կերակոսանի խողովակներով է լցվել և այլն:

Հիմա դադարել է մեր գործարանը—կերօսին այլ ևս չէ պատրաստվում. տեսնենք արդեօք դադարում է ևս նաւթաւաճառը իր փողը մեղմից պահանջելու. այն նաւթի համար, որը մնացել է նրա ամբարում, դադարում է պահանջել միւս վաճառականը, որից նիստ գնել ենք նաւթը կերօսին պատրաստելու համար, կալաքար, (по-таму), արջապա (кунорское мясо), սոսիս (свиной) և տակաւ մեղ հայկաթնոցները դադարում են արդեօք պահանջելու իրանց փողը, դադարել է միթէ մեր գործարանի ամսական հաշուով վարձված մշակների, գործակալարանների վարձի պահանջը.—որոնք չաբարներով անգործ ընել են—և վերջապէս դադարել է միթէ իր պահանջները յայտնելու այն օտար վաճառականը, որը օրինաւոր դաշնագրով լինելով, մեծ տուգանքներով, գնել է մեղմից կերօսին և մենք այժմ անցրել ենք մեր պայմանի ժամանակակէտը: Այլ յիշատակված պահանջողները ամենայն խստութեամբ շարունակում են մեղմից իրանց արդարացի պահանջներն անել, նոքա երբէք չեն դադարում. բայց մենք.....

Աւելորդ չէ այստեղ յիշել ևս այն խայտառակութիւնը ու վերին աստիճանի լրբութիւնը, որ գործում են նաւթանցողիչների գործակալարաններից մի քանիսը:—Նոքա գիտութեամբ նաւթին 15—բերեմն 20% ջուր խառնելով թափում են մեր նաւթի աւազանները (резервуары), իսկ իրանք 15—20% նաւթը ծածուկ ծախելով, փողը ծառայեցնում են իրանց գրպանին:

Վերջացնելով մեր նամակը, կը պարտաւորվենք յիշատակված պարոնների պատւին ևս մի մի հայակապ նաւթարձան կառուցանել (Բալթիանի) լայնածաւալ հրապարակի վրա, թէ այլ ևս կը շարունակեն իրանց ագահ և խարդախ գործունէութիւնը:

Համոզված ենք որ մեր այս բողոքը ամեն մի ժողովուրդ անհատի սրտում արձագանք չը գտնի:

Ա. Նաջարեանց

ՆԱՄԱԿ ՆՈՒԹՈՒՑ

Օգոստոսի 1-ին

Թուրք Արեւարի մի հայ աղջիկ փախցնելու գործը ընկնելու համար Գանձակից եկաւ մի նոր քննիչ: Թէ ինչ եղբակացութեան եկաւ յարգելի ընկեր, անպատ է, միայն այսօրն գիտենք որ պրիստա Հասան-բէկը արձակվեցաւ ազատուից: Մինչև այժմ մեր քաղաքի չարագործները աներըն էին կրակ տալիս և գործի դժուարութեան պատճառով շատ անգամ բռնվում էին: Այժմ փողոցով անցնելիս չափաւոր են կրակ տալիս, որտեղից և կպչում է տուճը և այլովում: Մի շարք թվայ մէջ մի հայի և երեք թուրքի տան չարարը կրակ տուին: Այս էլ մեր քաղաքի արած չառաջադիմութիւնն է և նոր դուռը:

Այսպիսի չորային տարի երբէք Նուրի չէ տեսած. ամբողջ երկու ամիս և կէս է, որ անձրև չէ զալիս: Եթէ ուրիշները չըլտնեն միայն նեղանում, մենք աւելի էլ նեղանում ենք ամբողջ չըլտակայքը միանգամայն այրված ու չորացած տեսնելով: Խոտի գինը անչափ թանկացել է, բայց էլի հազար փառք, որ հացի գինը մեզանում լաւ արժան է: Զորքին պուրը արժէ 66 կոպէկ, բրինձինը 1 ռուբլի 30 կ., գարին 40 կ. պուրը: Քաղաքի փողոցների լուսաւորութեան համար նշանակված է տարեկան 975 ռուբլի, բայց միայն փողը ծախսվում է, լուսաւորութեան անունը կայ, ինքը չը կայ: Զանկարձ կը տեսնենք փողոցային լապտերները սողդի ոտայնով չըբռնալով, ամբողջ ամիսներով չեն վառում. քնուկ,—ապակին կտորվել է: Կարծես թէ փարիզից են բերել տալու ապակին. իսկ վառած լապտերների լոյսը այնքան արօտ է, ապակին այնքան

քան կեղտոտ, միտոտ, ծխոտ, որ դիշերները զրանց գտնելու համար հարկաւոր է ձեռքին ճրագ ունենալ, քթին ախոց. այլապէս չէք տեսնի: Սպանութիւնները, արիւնհեղութիւնները այս վերջին ժամանակները խիստ սաստկացել են մեղմօտ: Կը բաւականանամ յիշելով գոնէ 10 օրվայ մէջ պատահանները: Երկու թուրք վիճում էին միմեանց մէջ, ամեն մէկը պարծնում էր իր արած սխրագործութիւններով. մէկը յուսահատ կտրում է միւսի խօսքը. չինչպէս ևս յանդիմութիւնով, գիտես որ քո հօրը ևս եմ սպանել: Երկրորդը ընդմիջում է չղու որ իմ հօրս ևս սպանել, ևս էլ քեզ կը սպանեմ: ասելով, դաշոյնի հարուած է տալիս իր խօսակցուն և սպանում նրան: Երկրորդ օրը, մութը նոր սկսած, մի թուրք էլ խրվում է ատրճանակով և վիրաւորում է մի ուրիշ թուրքին: Երրորդ օրը մէկն էլ խփում է դաշոյնով միւսի ականջը կտրում. մի ևնոյն օրը երկու երեխայ սկսում են մի հասարակ կռիւ, կռիւն ընդհանրանում է, մինչև երկու հարիւր մարդ են հաւաքվում, քարերը կարկուտի պէս էին թափվում գլխներին: Երկու օրից յետոյ մէկը իր դաշոյնը խրում է միւսի փորը և սպանում:

Նուրի հոգեւոր ուսումնարանը յոյս ունենք առաջիկայ տարուանից վերականգնվի: Թեմական վերատեսուչը խոստացել է նոր ուսուցիչներ բերել Թիֆլիսից, հեռացնելով եղածները: Զանկարում ենք յաջողութիւն պ. վերատեսուչին:

Քաղաքից 3 վերստ դէպի հիւսիս սարի լանջի վրա գտնվում է Գիւս պատմական աւանը ու եղիշէի վանքով. մի ժամանակ սա մեծ ուխտատեղի էր: Կաթողիկոսը և մի քանի եպիսկոպոսներ էին կենում այդտեղ: Հայ թէ թուրք մեծ պատկառանքով էին յիշում դրա անունը. այժմ այս վանքը դարձել է նուրից հայ, թուրք և ուսու աղգարանակութեան քէֆի կենտրոնը: Ահագին խմբերով նուրիցը ամեն օր գնում են Գիւս քէֆ անկողն, ոչխարները առաջն արած, զննու տեղեր էլերի վրա բեռնած: Սաղն ու թառը, դափն ու զուռնան հազարի ձայնակցութեամբ, չընտաւի և մուսափաղի ներդաշնակութեամբ, խաղերի կլկոցը, բերանի սուլումները, սրնգի դայլայլումները թնայնում են օրը: Եթէ ամենաուսուրը օրեկան հաշւենք 45 ռուբլի, ամառվայ 4 ամսվայ մէջ ուրեմն Նուրի հայերը միայն Գիւսում ծախսում են 5,000 ռուբլից աւելի քէֆի համար: Իսկ ուսումնարանի համար մի տարվայ մէջ ծախսում են 800 ռուբլի և այդ գումարը շատ մեծ է երևում նրանց համար ու շատ ծանր թվում:

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱՎՈՐԻՆ

Շամախի, 27 յուլիսի

Շամախու երկսեւ դպրոցաց մասնաւորարանի վարչութիւնը ուղարկելով խմբագրութեանը նոյն մատենադարանի մտից, ծախուց և կրեանց հաշւեցողակը, խոնարարար խնդրում է ապագրել նորան «Մշակ» լրագրի ներկայ համարներից մէկում:

Առ 1-ն յունվարի 1881 թ. Մատ. ունել ատձեռն արտադրատի դրամ 539 թ. 75 կ., յունվարի նոյն ամի եղել են մուտք 77 թ. 42 կ., որ կաղմում է ընդամենը 617 թ. 17 կ.: Յընթացս նոյն ամի եղել են ծախք լրագրաց և մանր ծախսերի 77 թ. 46 կ. այս ծախսն հանելով գումարից, մերնում է առ ձեռն պարտաւոր դրամ 539 թ. 71 կ. սոյն գումարի մէջ մտնում է 1 հատ, և. փոխառնութեան տուսակ արժողութեամբ 236 թ. 50 կ., 6 հատ սերի տուսակներ արժ. 300 թ., 50-ական թ., իւրաքանչիւրը. պարտաւոր դրամ 3 թ. 21 կ.: Առ 1-ն յունվարի 1881 թ. Մատ. ունել 721 հեղինակութիւնը 2292 գրեանցով, արժ. 1601 թ. 3 կ., յընթացս նոյն ամի աւելացել են ընծայարբերութեամբ 22 հեղ. 48 գրեանցով, արժ. 9 ռուբլու. ուրեմն առ 1-ն յունվարի 1882 թ. Մատ. ունել 743 հեղ. 2340 գրեանցով, արժ. 1610 թ. 3 կոպէկի: Յընթացս նոյն ամի Մատ. վերցրած են գրեանք տանը կարդալու—401 անգամ:

Գործակալատար Մատենադարանի Գ. Կաճկահանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՍԻՄՖԵՐՊՈԼԻՑ մեղ գրում են: «Յուլիսի 28-ին զանձակեցի պ. Սարգսիանց հիւր գտնվելով մեր քաղաքում, տուեց մի թատրոնական ներկայա-

ցում հայերէն լեզուով, յորում մեր հայոց սուսմարանի խաղացին Վարդանանց պատերազմի պիէսան: Պարոնը քսան օրվայ մէջ պարտաւոր երկուստար օրիգներին: Ներկայացումն շատ լաւ անցաւ: Թատրոնական այդ ներկայացումից արդիւնք եղաւ 397 ռուբլ: Հոգարարձութիւնը շնորհակալութիւն յայտնեց պ. Սարգսիանցին: Հասարակութիւնը խնդրում է որ պ. Սարգսիանցը դարձեալ մի ներկայացում տայ: Լսել ենք որ երկրորդ ներկայացմանը կը խաղան «Շուշանի» ողբերգութիւնը: Այդ պիէսայում կը մասնակցեն պ. Սարգսիանցի կինը և քնին, որ նրա հետ են ճանապարհորդում:

Պ. Արեւ Ապրէսեանց ԲԱԳՈՒՅԻՑ, խնդրում է մեղ տպել հետեւեալ տողերը: Խոնարհաբար խնդրում ենք այն անձանց, որոնք գիտում են մեղ շարունակ «Խնթ» գրքի մասին, դիմել ուղղակի Շուշի, պ. Յակոբ Մուսայէլեանցին, եթէ պահանջը գրքի մի քանի հատ է միայն: Իսկ ինձ մօտ եղած այդ գրքերից բոլորը վաճառված են արդէն: Մուսայէլեանցի մօտ ևս թողել էի 50 հատ յիշեալ գրքից և չեմ կարծում որ նա բոլորն էլ վաճառած լինի, նոյնպէս 10 հատ կայ Շամախում պ. Խմանուէլ Փրբուղաղեանի մօտ. ուրիշ ոչ մի տեղ չէ կարելի գտնել:

Պ. Արեւ Ապրէսեանց խնդրում է մեղ տպել և հետեւեալ: Եւմ Կրկն ա կի ի տ ա լ ա կ ա ն հ ա շ ա ա հ ո լ թ ե ա ն գրքոյի բաժանորդութիւնը ունեցողներին խնդրում եմ անմիջապէս հաղորդել ինձ բաժանորդների անունները, գրքոյի մէջ աղպարելու համար: Իսկ «Խնթ» գրքի ծախվելուց զանազան անձանց վրա մնացած ապաւիկները, եթէ կարելի է, խնդրում եմ ուղղակի իմ հասցէով ուղարկել: Իմ հաշիւս ուրիշին տուած փողը ևս չեմ ընդունում:

ՓՕԹԻՅԻՑ մեղ գրում են: «Պ. Կարապետ Պոյոզ, որ արդէն յայտնի է իր առատաձեռնութեամբ, խոստացաւ 500 թ. ապ տեղիս հայոց եկեղեցու վերանորոգութեան համար: Բայց ստանից պարոնը գիտաւորութիւն ունի իր հաշիւով ուղարկել Կ. Պոլիս վեց հոգի ձայնաւոր տղաներ, այնտեղ երեքհոգութիւն սովորելու համար, որպէս զի վերադարձին մեր քաղաքի եկեղեցում երգեն:

ՆՈՒԹՈՒՑ մեղ գրում են հետեւեալ: «Երբ գաւառի Բում աւանը ունի շատ ընտիր և առողջաւոր հանձնային ջրեր, որոնք խիստ զօրաւոր կերպով օգնում են ջղային և այլ հիւանդութիւնների առողջանալուն: Այս տարի Նուրի, Արեւի և Գաղստանի լիճակներից այնքան հիւանդներ էին եկել, որ Բում աւանը մի մեծ քաղաքի էր փոխվել: Այս վերջին ժամանակները Բաղուից, Շամախուց և Թիֆլիսից էլ շատերը եկել էին այս հանձնային ջրերից օգտվելու համար:

Ստացանք ԹԻՖԼԻՍԻ հայոց Բարեգործական ընկերութեան խորհրդի կողմից հետեւեալ նամակը: «Հայոց Բարեգործական ընկերութեան խորհուրդը ընդ սմին ուղարկելով ձեզ ընկերութեանց հիմնվելի Ապաստարանի ծրագիրը և ընկերութեան գումարների մտից և ելից երկու հաշիւ, պատիւ ունի խոնարհաբար խնդրել ձեզից, որ բարեհաճեք տեղ ապ նոցա «Մշակի» մերձակայ համարներից մէկում:

Կատարելով հայոց Բարեգործական ընկերութեան խնդրից «Մշակի» հետեւեալ համարում կը տպենք «Ապաստարանի նախագիծը» որ մշակել է ընկերութեան խորհուրդը: Ընկերութեան ընդհանուր ժողովը վճռել էր նախ ապագրել տալ այդ նախագիծը, հասարակական կարծիքի և մամուլի քննութեանը նրան ենթարկելու համար և ապա ներկայացնել օրինական վաւերացմանը: Այդ նախագիծը տպագրելուց յետոյ, մենք «Մշակի» հետեւեալ համարներից միում կը յայտնենք նրա մասին մեր կարծիքը:

Ստացանք ՎԻԷՆՆԱՅԻԳ պ. Ֆ. Սալլի հրատարակած Ֆրանսերէն «Արեւելեան» լրագրի առաջին համար: «L'Oriental» լրագիրը շատ շնորհալի տեսք ունի և առաջին համարը շատ լաւ է կազմված: Խորհուրդ ենք տալիս հայերին գրել այդ լրագրին: Պայմանների մասին տեսքը «Մշակի» չորրորդ երեսի վրա, յայտարարութիւնների բաժնում: Նոր լրագիրը խօսում է և հայերի վրա, նուիրելով նրանց մի երկու յօդուածներին: L'Oriental գրել է իր ճակատին, որպէս նշանաւոր երկու բառ: «Ազգութիւն և քաղաքակրթութիւն»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳԼԻՍ

Անգլիայի մէջ միսիստական կամ պարլամենտական դժուարութիւններին վերջնականապէս առաջն առնվեցաւ, գրում է «Դո-ԱՅԵ» իրլանդական Ֆերմերներին ապաւիկները ներելու վիճելի հարցի վերաբերութեամբ լորդերի ժողովի, կառավարութեան և համայնքների ժողովի մէջ կայացաւ այն համաձայնութիւններից մէկը, որոնցով Անգլիայի մէջ վերջանում են այդպիսի դժուարութիւնները: Համայնքների ժողովը, ստանալով լորդերի ժողովից ի նպաստ կալուածատերերի փոփոխված օրինադիժը ապաւիկների ներման մասին, կառավարութեան խորհրդով և առաջնորդութեամբ լորդերի ժողովին մի քանի զինուժներ արաւ, որոնք զնասարկար չեն Ֆերմերների շահերին: Լորդերի ժողովի պահպանողական անդամները, ի նկատի առնելով այն ահագին մեծամասնութիւնը, որով համայնքների ժողովը ընդունեց փոփոխված օրինադիժը, չը կամեցան շարունակել վիճը, չը նայելով մարկիզ Սալիսբուրիի և նրա բարեկամների դրուժներին, որոնք կամենում էին միսիստական դժուարութիւններ պատճառել: Մարկիզ Սալիսբուրիի ստիպմամբ էր խոստովանել, որ իր սեփական կուսակցութիւնն անգամ իրան չը պաշտպանեց: Լորդերը փոփոխված նախագիծը ընդունեցին մինչև անգամ առանց քուէարկութեան:

Գլադստոն շատ աշխատանքներ գործըրեց այդ հետեւանքներին համեմու համար: Կրա փոխարէն նա այժմ յաղթող է հանդիսացել և գրում է թէ եզրկատական արշաւանքի վերաբերութեամբ, որ նրա գլխաւոր հոգան է դարձել, ինքը գործողութիւնների կատարեալ ապաստութիւն է վաւերում: Ազատամիտ միսիստ-նախագահը սկսեց աւելի որոշ խօսել եզրկատական հարցի մասին: Լոնդոնի լորդ-մերի տուած ճաշկերպի ժամանակ և համայնքների ժողովի մէջ Գլադստոն վերջին մի քանի օրվայ ընթացքում շատ հետաքրքիր բաներ ասեց: Միսիստութեան առաջնորդը հաւատացած է, որ եւրոպան այլ ևս ոչինչ արգելքներ չի գնի Անգլիայի ներգործութեանը: Ներկայտուի վրա: Նա այլ ևս հարկաւոր չէ համարում ծածկել որ այդ ներգործութիւնը իր նպատակին համեմուց յետոյ չի բաւականանայ վերականգնելով եզրկատուի մէջ «statu quo ante»: Արաբի-փաշայի ապստամբ գործերից անգլիացիների ձեռքով ազատված երկրի դրութիւնը պէտք է զանազանվի այն դրութիւնից, որի մէջ նա գտնվում էր մինչև Արաբի-փաշայի երեւալը քաղաքական ասպարէզի վրա: Անգլիական կառավարութիւնը մտադիր չէ երկար ժամանակ դրաւել եզրկատու իր գործերով նախ այն պատճառով, որ դա հակառակ կը լինէր նրա սեփական շահերին և երկրորդ դա համաձայն չէր լինի անգլիական կառավարութիւնից միւս պետութիւններին տուած խոստումներին: Այնու ամենայնիւ Գլադստոն ներկայ լուպեն շատ անցարմար է համարում մանրամասն բացատրութիւններ տալու համար անգլիական արշաւանքի նպատակների մասին: Նա միայն յիշեցնում է, որ Անգլիայի շահերը եզրկատուի մէջ անկարելի է համեմատել միւս պետութիւնների շահերի հետ, որովհետեւ անգլիական առաւորի համար փարաօնների երկիրը մի դուռ է, որ միայնում է երկրագնդի երկու մասերը:

Այս բոլորը ուշադրութեան արժանի է

և բաւականաչափ բացատրում է գործերի դրութիւնը: Եւրօպայն այժմ գիտէ, որ Անգլիան, իր վրա առնելով եգիպտական արշաւանքի ծախսերը և աշխատանքները, մասադիւր է յայտնի չափերով օգուտ քաղել իր ձեռնարկութեան պտուղներէն: Ստիպելով Թիւրքիային իր հետ միասին գործել, նա ապահովեց այդ ձեռնարկութեան կատարեալ աջօգուծութիւնը:

Քանի որ պայմանները այսպէս են, Եւրօպային ոչինչ չէ մնում անել, եթէ ոչ չէ-զոքութեամբ սպասել անցքերին, պատրաստ-վելով պաշտպանել իր սեփական շահերը, եթէ Անգլիան կը փորձէ նրանց մնաս հասցնել: Աօնֆերենցիայի մէջ աւստրիական հաւատարմատարը արդէն յարուցեց հետեւեալ հարցը. արդեօք լաւ չէր լինի դադարեցնել կօնֆերենցիայի նիստերը մինչև այն ժամանակ, երբ անգլիական զօրքերը վը վերջացնեն իրանց գործը: Միայն աւստրիական կառավարութիւնը չէ, որ կօնֆերենցիայի նիստերի ժամանակաւոր դադարումն ամենալաւ միջոց է համարում այն անվայել դրութենից դուրս գալու համար, որի մէջ ընկել է եւրօպական դիպլոմատիան: Հատկապէս մինչև անգամ՝ ենթացում են, որ Աւստրո-Ունգարիայի բարեկամ պետութիւններէն մէկը խորհուրդ է տուել նրան այդպիսի յայտնութիւն անել: Զարմանալի չէ ուրեմն, որ կօնֆերենցիան զձեռք ժամանակաւորապէս դադարեցնել իր պարապմունքները:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՍՏՅՈՅ

Կ. Պօլիս, 31 յուլիս

Եգիպտոսի այժմեան կարեւոր անցքերն մեր աւագորութիւնն այն կողմը գրաւելով բնականապէս զանազան մէջ գտնուող հայերն այս միջոցին ինչ վիճակի մէջ ըլլալն փափաքող ենք իմանալ: Այս մասին Կ. Պօլիս հասած լուրերն յոյժ արեւալի են և միանգամ ևս կուզան մեզ ցոյց տալու թէ հայը որ տեղ որ գտնուի, որ կլիմայի հետև որ բնակի՝ միշտ իր մէջ անաւարտութիւնն, թոյլութիւնն, երկպառակութիւնն և ստրկական հոգին կը տիրապետեն: Նա չընէր ջանք որ իր գտնուած միջավայրէն փոքր ինչ աւելի բարձրանայ և դիտակեցութիւն, ազդեցութիւն ձեռք բերէ, որով և դառն ճգնաժամերու մէջ իր փրկութեան միջոցներն կարողանայ գտնել առանց սուրիւր օգնութեան:

Գահիրէի մէջ մօտ երեք հազար հայ ժողովուրդ կայ, ուր երկար տարիներէ ի վեր հաստատուած է: Ասոնց մէկ մասը բնիկ կարող են համարուիլ, բայց շատերն Եգիպտոսի կէս անկախութենէն, Մէհմէդ-Ալիի ժամանակէն ի վեր գաղթած են այստեղ, թէ Կ. Պօլսէն, թէ Զմիւռնիայէն և թէ Փօքր-Ասիոյ այլ և այլ քաղաքներէն: Քառասուն տարիէ ի վեր Եգիպտոսը եւրօպացւոց համար Աւստրո-Եգիպտոսի մը եղած է: Հազարներով մարդիկ գնացել են այնտեղ անօթի և բոկոսն և դարձել են հարուստ, զարգացած: Կառավարութեան գործերու մէջ ազդեցութիւն ձեռք բերած են, երկրին զարգացման նպատակ են, մեծամեծ շէնքեր, եկեղեցիներ, ուսումնարաններ, հիւանդանոցներ, որբանոցներ հաստատած են: Յոյներն ալ մեծ բազմութեամբ գաղթած են այդ արդաւանդ երկրին և այսօր, այսինքն մինչև ներկայ յեղափոխութեան ժամանակ, հազարաւոր վաճառական տուներ ունեն անոնք Եգիպտոսի ամեն մէկ անկիւնը, վարկավայել սեղանաւորներ կան այդ ազգէն, անհուն կալուածներու տէր եղած են յոյնք և մտաւորական զարգացման մասին եւրօպացիներէն ոչ նուազ յառաջադէմ են: Թէ եւրօպացիք և թէ յոյնք կարելի է խնդրան իբր բաղդախիլքը օտը կոխել են Եգիպտոսի հողը վրայ, բայց նոքա բաւական խելք, ճարպիկութիւն ունեցել են մէջքերն համարաշխ մնալու և գտել են այն բաղդը և յառաջագիւմը:

Իսկ յայտ, որ ուրիշներէ ոչ սակաւ բաղդախիլքը է, գնացել է այնտեղ նոյնպէս բաղդ որոնելու, բայց տանելով իր հետ իրմէ՝ անբաժանելի այն ամեն մոլորութիւններն, բարոյական ապակա-

նութեան, անմիաբանութեան ոգին, որը ամեն ջանք ապարդիւն կընեն և ամեն յանդուրժեալ դուռները կը փակեն մարդու առաջ: Այնպէս որ քառասուն տարիէ ի վեր Գահիրէի հայերուն ստուար մեծամասնութիւնը մնացել է ինչ որ էր այն ժամանակ, այն է տղէտ, աղքատ, կուռասը և սարուկ: Եթէ եգիպտացեալ հայոց մէջ երևան եկած են երբեմն քանի մը անձնաւորութիւնք որք յիշուած են, նոքա բացառութիւններ են և նոցա անուններն մատերնուս վրայ կարող ենք հաշուել: Այդպիսի անձնաւորութիւնք ամեն կողմ և ամեն ժամանակ երևան կուզան Պօլսի Պէյ, Արթին Պէյ, Նուպար քաշա, Տիւրքի Էֆենտի և այլք, նոյնպէս մէկ քանի վաճառականք և կալուածատէրք որք կան այժմ, ապացոյց չեն բնաւ այն տեղի հայ հասարակութեան զարգացած վիճակի մը մէջ ըլլալուն և եթէ ճշմարտը պէտք է խօսել, բոլոր այդ անցեալ և ներկայ անուանի հայերն աննշան են մեզ համար ազգային տեսակետով, քանի որ նոքա կարող էին շատ բան ընել այնտեղի հայոց նիւթական և բարոյական զարգացմանը համար և ոչինչ են ըրել:

Վերջի արկածներուն պատճառաւ Եգիպտոսէ Կ. Պօլիս եկած արժանահաւատ անձանց հետ կը խօսենք շատ անգամ Գահիրէի հայոց վիճակին վրայ, որ Եգիպտոսի ամեն քաղաքներէ աւելի հայ կը պարուճակէ: Ամենքն կը վկայեն թէ այնտեղի հայերն, զրեթէ ամենախոշոր բացառութեամբ, խելք, ոգորմելի և յետադէմ են: Եկեղեցիներն անշուք, վարժարանն անկարգ, բարոյականութիւններն աւերած, նոքա բնիկ խաժամութիւն հետ խառնուած են բոլորովին չունենալով որ և է առնչութիւն քաղաքականացեալ դասուն հետ: Հարուստ կուսակցութեանց բաժնուած մէկը մէկ անխնայ կը հալածեն և կամ ամենը միասին մէկ երկու աղեղեցի հայերէ կը կեղծուին: Ազգային կալուածոց եկամուտներն կը կողոպտուին շարունակ, նոյն իսկ առաջնորդին ձեռքը, և հասարակութիւնը այնքան թմրած, ստրկացած է որ չէ կարող իր իրաւունքներն պաշտպանել: Գահիրէ, կըսել մեզ երէկ այս օրերս անկէ վերադարձող մի բարեկամ, երկու տարբեր դաս բնակիչ ունի: Մէկը քաղաքակրթեալ, դիւրակեցիկ և պարկեշտ, միւսը կոտոր, կեղտոտ, և կատաղեալ վայրենութեան մէջ ընկղմած: Այս վերջին դասին կը պատկանին, կը յաբէր, նաև այնտեղի հայերն որք ֆէլախէն, զիտիւն, խախիլէն գրեթէ տարբերութիւն չունեն թէ իրենց ներքին կեանքի մէջ և թէ ընկերական կենցաղովն:

Երբ վերջին հալածանքներն սկսան քրիստոնէից դէմ, դիտեցիք որ ամբողջ 2—3000 հայու մէջէն որք միայն Գահիրէ կը գտնուին, հազիւ երեսուն հոգի: Նիւթական կարողութիւն ունեցել են առ ժամանակեայ կերպով հեռանալու այդ հիւրամերձ երկրէն: Միւսներն բոլորն ալ մնացել են այնտեղ, ահա ի սիրտ սպասելով որ իրենք ալ միւս գոյհուած քրիստոնէից կարգն անցնին: Այնտեղ այդ թշուառներն սարսափած, անօթի են, և ո՞վ գիտէ ինչ պիտի ըլլայ իրենց վիճակն եթէ երկար ամիսներ տակաւին տրիք այդ անխնայութիւնը: Իրաւ է որ հայերն ալ ուրիշներուն հետ միացել են Արապի տէր և փրկիչ հուշակու համար— (հայը միշտ աւելին կոթին կողմը կանգնի)—, բայց այդ ճարպիկ միջոցն ոչ ապագայի ջարդէ մը կարող է գտնուիլ ազատել և ոչ ալ պատառ մը հաց տալ քաղաքաներուն: Բնական էր որ իրաց այս վիճակին մէջ աստ ու անդ պիտի դիմէին դարձեալ, ինչպէս և դիմեցին ալ:

Մենք անհոգ ենք միշտ մեր զարգացման աշխատել, մեր հաւաքական շահերն պաշտպանելու անփութիւն ենք ամեն ատեն և երբ ներք կը մնանք, վնաս չի կայ, կը գնանք չորս կողմ մտաբալու: Հարկաւ մեզ օգնող մը կը գտնուի:

Գահիրէի մէջ մէկ քանի հայ հարուստներ կան կըսեն, բայց այսպիսի ծանր և դժուարին պարագայի մը մէջ անտոյժ ոչ մէկը զեռ մէկ փարս օգնութիւն ըրած է իր խելքեալ հայրենակիցներուն: Այս վերջիններն անտոյժ յուսանալով այստեղի մասնաժողովին դիմեցին, այն ուր միւսը մասնաժողովին որ այսօր իր անդուկին մէջ 8,000 օսմանեան ոսկիէն աւելի փող ունի և որ առանց տուրք վրան բարդուելու կը մնայ: Այն մասնաժողովն շատ օրեր աղերսել տալէ վերջը, հուսկ ուրեմն իր բարձր առատաստուութեամբ բարեկամեցաւ 100 ոսկի յուղարկել Գահիրէ, 2,300 ֆրանք թէպէտ, ձիւղ երկու օրուան անուրիք: Չը գիտեմք թէ այդ մասնաժողովը ինչ յարմարագոյն առիթի կը սպասէ իր պիտանութիւնը ցոյց տալու համար: Գտնէ այդպէսով ար-

դարացներ իր հաշիւ չիտալ և ազգին կարօտելոց օգտին համար միայն իր մշտնջենաւորներն:

Միւս կողմէն լրագրիւններ երևան հանեցին որ ճարտարապետ Զենոբ անուն մէկը յաջողել է Գահիրէ գտնուած ժամանակը այնտեղ ազգային անդուկէն 400 ոսկի ձեռքը անցունել, իբր աւանդապահ: Արդ՝ Թիւրքիոյ մէջ գիտեցք թէ ինչ լուր է «առնադապահ» բառը: Սա մի զրպան կը նշանակէ, որու մէջ ազգին ընդհանրութեան մէկ ստակը մտնելէ վերջը յաւիտեան դուրս չենել: Այդ Զենոբ ճարտարապետն ալ, որ երկի իր տունը միայն չինել լաւ դիտէ, փոխանակ այդ գումարը այնտեղ ձգելու որ կարօտեալներուն վիճակին օգնութիւն ըլլայ, դրան ծոցը դրած Պօլիս ապաստանած է այժմ: Որագիւրները այս գործը երևան հանեցին և բողբոջեցին, պատրիարքարանը ստիպեց այդ անխիղճ արարածը որ գտնէ այդ գումարին մէկ մասը յուղարկէ Գահիրէի խելքեալներուն, մինչև այս օրս նա չէ հաճեր դատուիլ այդ ստակէն: Որուն պէտք է դիմել, ինչ պէտք է ընել այս աստիճան անգուլճ գործիչները, աղքատին ստակը կողոպտողները պատուհասուելու համար: Գտն բանալ: Տարիներու կարօտ է ազգին իրաւունքը ձեռք բերելու համար, եթէ երբեք ձեռք բերուի: Այդ անըն անվրդով և հանդիստ Պօլիսի կեղծքներն ժուռ կուզայ այժմ, երկար բանակցութեանց մէջ կը մտնէ վարչութեան հետ, ամեն միջոց, ամեն պատճառանք ձեռք կուտնէ ստակը իր մօտ պահելու համար և այն միջոցին, ո՞վ գիտէ, քանիներն անդին սովամահ կ'իյնան:

Երբ մեր հայերը պիտի սովորին արժանաւորներու յանձնել իրենց հաւաքական գործերը: Մինչև երբ մեր մէջ ասպարէզ պիտի գտնեն անխիղճ շահամոլներն, վաճառուած ստուկներն և անպատկառ աւաղախներն:

Մ. Վ.

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Վիէննայից հեռագրում են «Новое Время» լրագրին որ անգլիացիները կալանաւորեցին մի քանի, որ իր հետ ունէր նշանաւոր թղթեր: Այդ թղթերից անգլիացիները հանողեցին, որ Եգիպտոսի խելքի, որ առ երես Արաբի-փաշայի թըշնամի էր ձեռնադրու իրան, ամբողջ ժամանակ զաղալի կապել և յարաբերութիւններ էր պահանջում Արաբիի հետ:

—«Новости» լրագրին հեռագրում են որ թիւրքաց կառավարութիւնը թոյլ տուեց ուստաց չոգենաւր, որ գնում է կործանուած «Մօսկվա» չոգենաւր վրա գտնուած ճանապարհորդներին բերելու համար, անցնել Թիւրքիային պատկանող ծովի անցքերով:

—Խելքի վր Տրոյարտալով յայտնում է Սուէզի քաղաքական և զինուորական իշխանութիւններին, որ անգլիացիները լրագրութիւն ունեն գրաւել Սուէզեան ջրանցքի բոլոր կէտերը և ճրամայում է չընդդիմանալ անգլիացիներին գործողութիւններին: Այդ Տրոյարտալը յայտնում է և Լեւոնտին:

—Բէյրութի մէջ կալանաւորուած են 25 անձնաւոր: «Nordd. Allg. Zt.» լրագրը լսել է որ Բ. Գուռը Սիրիայում կարգը վերականգնելու պաշտօնը յանձնել է այդ երկրի նահանգապետին: Միւրայում ժանդարմների և ոստիկանների թիւը շատացած է:

—Արաբական «Էլ Ավալի» լրագրը հաղորդում է որ Բ. Գուռը գաղտնի կերպով յայտնել է Արաբի փաշային, որ եթէ նա կը խոնարհի Թիւրքիայի հրամաններին առջև, նա ներված կը լինի, իսկ հակառակ դէպքում նա խտուրթեալ կը պատժուի:

—«Ռէյտերի գործակալութեան» հաղորդում են որ անգլիական հեղեղական զօրքերը արդէն հասան Եգիպտոս: Անգլիացիները ամբողջ Մէկ-սի մէջ: Գնդապետ Զէյնը մի շատ աջող հետախուզութիւն արաւ թշնամիների ամբողջ գերբերի:

—«Русский Курьер» լրագրին գրում են Բերլինից որ Բէնիգոսին ճառից յետոյ, որ նա արտասանել է Կէօնի մէջ, Գերմանիայի բոլոր ազատամիտները հասկացան թէ որքան անհրաժեշտ է միանալ առաջադիմական կուսակցութեան հետ: Առաջ նախօժան—Լիբերալները քուէարկում էին պահպանողականներին համար, իսկ այժմ պարտական լանդագրի նոր նտրութիւններին պատրաստվելով, ազատամիտները և առաջադիմականները ընդհանուր կանդիդատներ կուենան: Գերմանիայի ազատամիտ կուսակցութեան բոլոր

հիւղերը, որոնք մինչև այժմ բաժանված էին միմեանցից, կազմել են այժմ ընդհանուր ազատամիտ դաշնակցութիւն:

—«Ռէյտերի գործակալութեան» Լօնդօնից հեռագրում են օգոստոսի 4-ին, որ երէկ երեկոյեան այստեղ հասաւ Վօլգայի 10,000 մարդկանցով:

—Լրագրիւններն Լօնդօնից հեռագրում են օգոստոսի 3-ին: Գիւլի յայտնեց, որ պատերազմական դաշնագիրը Թիւրքիայի հետ դեռ ևս կապված չէ: Այլ յայտնեց, որ կառավարութիւնը վճեց, թէ կարելի է վերադարձնել գուլուսների թագաւոր Սետեվայօն թագաւորական դահլ որ քանի պայմաններով: Լօրդ Կէմբլը մի առաւօտ տեղեկացրեց այդ բանի մասին Սետեվայօնին: Լօրդերի ժողովում Գրէնվիլ հաղորդեց, որ կառավարութիւնը պատերազմական նաւ ուղարկեց Բէնգալ, երբ եւրօպացիները սարսափելի երկիւղի մասին լուր ստացաւ: Ներկայ բաղում ոչինչ հիմք չը կայ վախենալու մեծ-բրիտանական հպատակների ապստամբութեան համար:

—Լօնդօնից հեռագրում են օգոստոսի 4-ին: Համայնքների ժողովը առանց քուէարկութեան մերժեց Բարտլէտի առաջարկած պախարակումն եգիպտական քաղաքականութեան համար: Վիւննայից Բարտլէտի ժամանակ Գիւլի յայտնեց, որ անգլիական կառավարութեան յարաբերութիւնը Գերմանիայի և Աւստրիայի հետ երբեք անբան չաւ: Բարեկամական չէ երբեք, որքան այժմ: Կառավարութիւնը ուրախանում է Գերմանիայի սրտակից յարաբերութիւնների համար, որը ամենանշանակաւ կերպով պաշտպանում էր անգլիական քաղաքականութիւնը, որի համար Անգլիան յայտնում է իր երախտագիտութիւնը: Ճշմարիտ չէ այն լուրը, որ իբր թէ ինքն, Գիւլի, աշխատում էր դաշն կապել Ֆրանսիայի հետ Գերմանիայի և Աւստրիայի դէմ: Անգլիան ոչինչ հիմք չունէ նախանձիկ Գերմանիայի ազդեցութեանը Կ. Պօլսում: Նոյնպէս ուղիղ չէ, որ իբր թէ չորս պետութիւնները դաշն են կապել Անգլիայի դէմ Սուէզեան ջրանցքի վերաբերութեամբ:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կ այժման ի խորամանկութիւնը: «Courrier des Etats-Unis» լրագրի խօսքերով, եւրօպացիների մեծամասնութիւնը Պանամայի պարանոցի վրա հրապարկում է կարմանի, կամ ամբիւր-կական կոտորելու: որով: Համարաւ բոլոր եւրօպացիները, որոնք այցելում են այդ երկիրը, պարտաւորութիւնն են համարում ստանլ իրանց հետ կիթ ոչ կայմանին, գտնէ մի որ և է յիշատակ որտեղութեան մասին: Բոլոր համարձակ Ներքովներէն միայն մի քանիսն է աջողում ներկայ գտնվել այդ սարսափելի ծովերի ճախին: Շատ մօտ չը մերձենալով նրանց, և դիտակի օգնութեամբ կարելի է տեսնել, թէ ինչպէս նրանք շարքով պառկած են աւաղի վրա: Նրանց բերանը բաց է և կարծես քարացած է այդ դրութեան մէջ: Ճանձերը և թեւերը միջատները թռչում են այդ բերանի չորս կողմը, և մտնելով բերանը նստում են ու սկսում են ծծել արիւնը: Միջատները արդէն մեծ բազմութեամբ հաւաքվել են, բայց բերանը բաց է մնում վերջապէս, նրա բերանի բոլոր ներքին մասը սևանում է թուշով միջատների լեզուներից, այդ ժամանակ սպաննել արդէն աւելորդ է: Լավում է մէկ չոր ձայն, և երկու ծնունդը յանկարծ փակվում են: Կայմանը միանգամից կուլ է սալիս հաղարարող գոհնը: Յիտոյ բերանը կրկին բացվում է և մի քանի ժամանակ անցնելուց յետոյ նոյն պատմութիւնն է կրկնում: Այդպիսով այդ կենդանիները իւրաքանչիւր օր կուլ են տալի ճանձերի և թուշով միջատների ահալին թիւ:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒՐԳ, 10 օգոստոսի: „Врагъ“ լրագրը հաղորդում է, որ զինուորական շրջանների մէջ կարգադրութիւն է արվ ծընդունել զինուորական-բժշկական սկադե-միաների մէջ իբրև ուսանողներ և ծառայութեան մէջ իբրև բժիշկներ հրէաներին բժիշկների ընդհանուր թիւի 5% ոչ աւելի և այն էլ յայտնի տեղերում: Օրէնսայի, Վիւնայի, Վարշավայի, Կիւվի, և Խարկովի շրջաններից: Հրէայ բժիշկների աւելորդը

Մի ջի փոդոց, Կաթօլիէքսկայա փոդոցի անկիւն № 13.

9-10